

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 009750 23 Кж
Бања Лука, 20.04.2023. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Весне Антонић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Х.В., због кривичног дјела разбојништво из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. и члана 37. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог Х.В., адвоката М.Л. из Т., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 009750 23 К од 04.04.2023. године, у сједници вијећа, одржаној дана 20.04.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Х.В., изјављена против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 009750 23 К од 04.04.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 009750 23 К од 04.04.2023. године, на основу члана 203. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против оптуженог Х.В., након изрицања првостепене пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 009750 23 К од 04.04.2023. године, којом је оптужени оглашен кривим за кривично дјело разбојништво из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. и члана 37. КЗ РС, те му је изречена казна затвора у трајању од 4 (четири) године. Притвор који је оптуженом продужен побијаним рјешењем може трајати до правоснажности пресуде, а најдуже док не протекне вријеме трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Притвор је оптуженом продужен због посебног притворског разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС).

Против наведеног рјешења, благовремено, жалбу је изјавио бранилац оптуженог Х.В., адвокат М.Л. из Т., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи и преиначи побијано рјешење и оптужени одмах пусти на слободу, или да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Жалба указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке к) и г) ЗКП РС и у суштини, аргументима из жалбе, оспорава се правилност и ваљаност разлога датих за постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се терети тврдњом да је суд у свакој фази поступка у обавези дати ваљано

образложење о постојању основане сумње, као и постојање посебног притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС. Оспоравајући постојање посебног притворског разлога из члана 197. став 1. тачке а) ЗКП РС жалба указује на повреду права оптуженог на слободу и безбједност личности, јер побијано рјешење, по изнесеном ставу, не садржи јасно и аргументовано образложење због чега се мјерама забране не може обезбједити несметано вођење кривичног поступка.

Испитујући побијано рјешење, жалбу и спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Приликом одређивања притвора након изрицања пресуде суд не утврђује постојање основане сумње јер је доношењем неправноснажном пресудом утврђена извјесност, као виши степен од основане сумње, да је оптужени починио кривично дјело за које је оглашен кривим. Суд се тада упушта само у утврђивање да ли постоје разлози за притвор, па се приговори које жалба упућују чињеничном стању о учињеном кривичном дјелу у неправноснажној пресуди указују без основа.

Надаље, супротно жалбеним приговорима, и за успостављени притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу детаљно и аргументовано образложење, које у цјелости прихвата и овај суд. Приговорима из жалбе браниоца оптуженог, не може се оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења и закључак о неопходности продужења притвора, након изрицања пресуде и осуде на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, по притворском разлогу из одредбе члана 197. став 1. тачке а) ЗКП РС. Опасност од бјекства је поуздано утврђено доказима који су правилно цијењени и стављени у оквир цјелокупног понашања оптуженог за вријеме вођења кривичног поступка. Наиме, првостепени суд је понудио јасне разлоге за закључак о постојању поменутог посебног притворског разлога, указујући на чињеницу да је оптужени напустио територију БиХ и отишао у Аустрију а затим у СР Њемачку, у којој је боравио до 02.01.2023. године, када је по повратку у Босну и Херцеговину на граничном прелазу лишен слободе, по расписаној потраги полицијског органа. Одласком у иностранство оптужени је манифестовао јасну намјеру да се скрива и онемогући вођење кривичног поступка. Дакле, правилно се утврђује и образлаже да се оптужени налазио у бјекству, па све то заједно са тежином дјела за које се сада терети и за која је неправноснажно осуђен, представљају околности које оправдано указују на поновну опасност од бјекства, и као такве и даље егзистирају у времену релевантном за продужење притвора по притворском основу из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

С обзиром да првостепени суд није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, а све одлучне чињенице је правилно и потпуно утврдио, то је правилно примијенио цитирани закон и притвор оптуженом продужио без повреде члана 5 Европске конвенције о људским правима, па је жалба браниоца потпуно неоснована.

Утврђујући да је неопходно да се против оптуженог притвор продужи, у побијаном рјешењу је тиме дат одговор на став одбране о примјени мјера забрана, па зато инсистирање жалбе о потреби детаљнијег образложења о тим мјерама, нема основа.

Ради тога залагање жалбе да се притвор укине и оптужени пусти на слободу, уз евентуално одређивање мјера забране, није основано.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић